

Leven op reis – 8

Door Cynthia van Asten

Vorige maand beschreef ik het eerste deel van onze reis naar de Noordkaap. Fascinerend om de natuur zich te zien terugtrekken in zijn kern om weerstand te kunnen bieden tegen de zware leefomstandigheden.

Boven de poolcirkel zie je weinig variatie in bloemen, alleen het wilgenroosje is alomtegenwoordig als onderdeel van de ruige, onbewerkte natuur.

Omdat de aarde een groot deel van het jaar bedekt is met sneeuw en ijs, is het in de zomer voornamelijk een ondoordringbaar moeras. Waar wij hadden gedacht veel wandelingen in de natuur te kunnen maken, kwamen we enigszins bedrogen uit.

Wandelen kan alleen op door mensen aangelegde paden en die zijn schaars.

Mocht je toch eigenwijs zijn, dan sta je al snel tot je knien in de modder, terwijl je van alle kanten wordt belaagd door ontelbare muggen. Zo eindigde onze zoektocht naar een van die fraaie rendiergeweiden ook...

Er is werkelijk niet doorheen te komen, terwijl de rendieren zelf vrij moeiteloos overal doorheen banjeren. Dat verklaart ook wel dat je geen erfafscheidingen meer ziet; in de zomer zijn die niet nodig door de onbegaanbare bodem, in de winter zelfs hinderlijk.

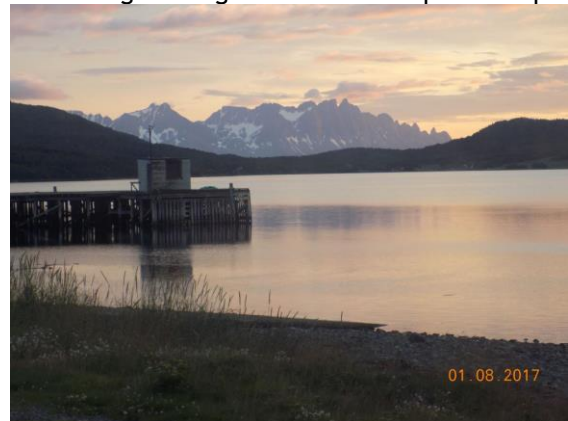
Zodra alles onder een dikke laag sneeuw is bedekt, verandert de onberekenbare natuur in een paradijs voor langlaufers en sneeuwscooters. Regelmatig zie je wegaanduidingen voor langlaufers of sneeuwscooters, die in de zomer nogal vreemd overkomen. Dwars door greppels, moerassen of vreemd haaks op de weg. In de winter is dit land beter bereikbaar.

Wat wel in overvloed aanwezig is, zijn metershoge termietenheuvels. Ik heb bewondering voor die knappe samenlevingen, die werkelijk alles lijken te kunnen overleven.

Te midden van eindeloze naaldbossen, omringd door de meest prachtige mos soorten, rijst er om de zoveel meter een prachtig bruine termietenheuvel op. Helemaal gemaakt, of in ieder geval bedekt (want ik heb er niet ingekeken) met dode naalden van de sparren en denbomen.

Overal het schijnbaar chaotische gescharrel van mieren; weer een reden om niet te lang stil te blijven staan. Een van onze honden stond iets te dicht bij een termietennest en stond daarna een heel bizar dansje te doen, net zolang tot er geen mier meer op hem liep...

Fjord om 02.00 's nachts. Zonsondergang en zonsopgang gaan in elkaar over...

Als je van rondtrekken houdt, is Noorwegen echt een schitterend land. Eindeloos tuffen langs fjorden; dat zijn door gletsjers uitgesletten dalen richting de zee, omgeven door kaarsrecht uit zee oprijzende bergen.

Schitterend, mits je goed weer hebt. Zeer vaak is al die pracht verhuld door wolken of mist en zie je niet eens dat je langs een mooi meer rijdt.

Dan is het ook koud; heel erg koud. Zo waterkoud als het in Nederland in februari kan zijn. Zo ongeveer een dag in de week hadden we goed weer en die dag gebruikte ik veelal om een wasje te doen. Water overal in overvloed tenslotte en met een camper heb je altijd plek om je afvalwater mee te nemen... Het water is zo helder en goed, dat je het overal rechtstreeks uit de rivier kunt drinken.

Heerlijk en sprankelend; wat een verschil met het doodse leidingwater wat er vanaf Denemarken weer voorhanden is...

Noorwegen kent geen snelwegen, dus echt snel gaat het reizen niet. Wij hebben gelukkig geen haast en trekken langzaam van de Noordkaap naar het zuiden.

Onderweg wisselt het landschap voortdurend: van kale hoogvlakten, tot spitse besneeuwde bergruggen, bossen en meren.

We zien weinig wild: geen konijnen, hazen of herten; alleen het rendier is vaak te zien. Ook qua vogels is er nog weinig variatie: de kwikstaart is als taaie rakker alomtegenwoordig (net als in Portugal: een dier van uitersten), verder de stern en meeuw in de buurt van de zee.

De zee rondom Noorwegen is een heel bijzondere ervaring. Waar we ook waren, in een fjord of aan de rand van de Noordelijke IJszee; ik heb geen golfje gezien.

Overal is de zee spiegelglad. Je ziet wel getijdeverschillen, maar verder doet niets je aan een zee denken. Het water is kristal helder en overal zie je prachtige grote kwallen zich sierlijk voortbewegen.

Aan de noordwest kust van Noorwegen is het water zelfs turquoise blauw, met kleine witte zandstranden. Je waant je in een subtropisch paradijs, maar dan zonder het subtropische....

Varen door een fjord

Ik ben met de meiden enthousiast in bikini op het strand gaan liggen, maar de wind maakte het wel erg koud. Toch maar even pootjebaden proberen. IJskoud! Echt ongelofelijk koud, kouder zelfs dan ijs..... Dankbaar voor de ervaring, gauw maar weer wat kleren aangetrokken....

De sfeer onder de mensen is ook bijzonder in vergelijking met de rest van Europa. Overal zie je auto's met enorm grote caravans, die, net als de campers, gewoon in de natuur overnachten. Tja, waarom niet? Stroom hebben ze niet nodig; het is 24 uur per dag licht en water haal je uit de rivieren. De kampeerders zijn bijna allemaal vissers.

Het is absoluut hét nummer één tijdverdrijf in Scandinavië. De gevangen vis wordt vervolgens direct bereid boven een kampvuurtje, wat je ook overal mag maken.

Heel gastvrij zijn de gemeenschapsplaatsen; ronde, houten schuurtjes met een stookplaats in het midden. Voor het geval het eens een keer wat minder weer is..... haha. Maar het voelt wel heel gastvrij.

Vaak ligt er een gastenboek in en is het huisje omringd door voorraden hout. Daar hebben ze geen tekort aan!

Het voelt fijn aan om overal welkom te zijn en te mogen kamperen, stoken en ZIJN! Wij hebben niet op campings overnacht: voor een douche waren we meestal tegen vergoeding op elke camping welkom en voor de rest redden we ons prima.

Noorwegen is daar trouwens veel gastvrijer in dan Finland. In Finland betaalden we vaak € 5 pp per douche, waar we in Noorwegen voor € 1 meestal mochten douchen.

Ach ja, dat neem je dan maar. Maar doordat we campings verder konden vermijden, hebben we het toch weer voor elkaar gekregen om redelijk low budget te reizen.

Aangezien wij heel graag biologisch eten, hebben we vanuit Nederland een flinke hoeveelheid lang houdbare groenten en groente in pot meegenomen.

Boven de poolcirkel vind je niet veel biologisch en is alles erg duur.

Dankzij onze voorraden hebben we gezond kunnen eten en waren we geen kapitalen kwijt.

Met het slinken van de eetvoorraden ontstond er ruimte voor souvenirs.

En die zijn in Noorwegen volop te vinden!

Als je van kristallen houdt, tenminste...

Christel heeft een aantal verlaten kristalmijnen op internet opgezocht en het laatste deel van onze reis heeft zich geconcentreerd op dit onderdeel.

Zo is ieder vrij stukje van de camper nu gevuld met speksteen, verschillende soorten kwarts, van rookkwarts, helderwit kwarts, doorzichtig kwarts, roze kwarts en sneeuwkwarts tot het zeldzame thuliet en hematiet en malachiet met azuriet.

Ik wil van de grote stukken in Nederland een medicijnwiel maken en de kleine stukken zijn voor liefhebbers.

Dus meld je gerust als je een liefhebber bent!

Lupine en moerasspirea

Twee nieuwsbrieven geleden schreef ik over mijn experiment met kokosolie en aloë vera als zonnebrand.

Nu ga je vast lachen om mijn naïviteit; maar we hebben nagenoeg geen zon gezien in het hoge noorden.

En echt verkleuren doe je er ook niet van; al zit de gemiddelde Scandinaviër zich vrolijk in de smeren met zonnebrand op een zonnige dag met een respectabele 17 graden Celsius.

Geheel volgens zomers gebruik springen ze dan een meer in dat nog geen 10 graden zal zijn. Bikkels! Ik heb zelf maar 1 keer gezwommen en dat was tijdens een rafttocht met een dik wetsuit aan. En zelfs toen benam de kou me de adem! Maar goed, de beoogde zonnebrand werd onderdeel van het tandenpoetsen. Ik kon me herinneren dat Anneke ooit iets had geschreven over kokosolie met zuiveringszout. Dat zijn we gaan proberen en na de eerste dag wennen is het heel goed te doen en voelen onze tanden schoner dan ooit!

De septembermaand zijn we weer in Nederland te vinden, dus hiermee rond ik ons noordelijke reisverslag af. Tot volgende maand!

Cynthia

cynthia@essentialtogether.nl
